

عنوان مقاله:

تاثیر آب درمانی بر سطوح NOS و برخی از نشانگرهای زیستی سرم در پسران مبتلا به دیستروفی دوشن

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی تربیت بدنی و علوم ورزشی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

زهرا حسن پورمطلق - کارشناسی ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی گرایش فیزیولوژی ورزشی

پریسا پورنعمتی - دکتری فیزیولوژی ورزشی

خلاصه مقاله:

این پژوهش به تاثیرات آب درمانی (تجویز ورزش در آب) بر سطوح CK total ، CK -MB ، NOS و برخی از نشانگرهای زیستی سرم و همینطور متابولیسم سلولی عضلات اسکلتی در پسران مبتلا به دیستروفی دوشن متمرکز می شود. هدف اصلی ما ارزیابی تغییرات متابولیکی و عملکردی در سلولهای عضلانی اسکلتی بیماران دیستروفی دوشن و همچنین محلی سازی بیان NOS در سارکولما و افزایش غیرمستقیم بیان پروتئین دیستروفین، در پسران مبتلا به دیستروفی دوشن است که در یک برنامه آب درمانی شرکت می کنند. ۸ بیمار مبتال به ۱۲-۶ DMD سال (که عضو انجمن دیستروفی ایران بودند، از روش نمونه گیری هدفمند و در دسترس انتخاب شدند و در یک برنامه ۴ هفته ای ورزش در آب شرکت داشتند. متغیرها عبارت بودند از: نیتریک اکساید سنتتاز (NOS)، سطوح CK Total، CK-Mb، قدرت عضلانی چهارسر، قدرت عضلات پشت پا، قدرت عضلات دست، ساعد، پنجه و مچ دست، مقدار عضله سازی، سطح موادمعدنی استخوان، میزان توده بافت نرم و تعادل و تحرک عمومی. مهارت های عملکردی در آزمایشگاه دانشگاه تهران همراه با پرسش نامه کیفیت زندگی کودکان اندازگیری شد. پیشرفتهای مهمی در مهارت های عملکردی در داخل و خارج از آب مشاهده شد. تغییرات بالینی، از نظر آماری به صورت ناچیز در محلی سازی NOS در سارکولما و افزایش بیان پروتئین دیستروفین پس از ورزش در آب پیدا شد. این نتایج ممکن است از رابطه بین تجویز ورزش در آب و DMD، تغییرات عضلانی - متابولیکی و فعالیتهای عملکردی در آب پشتیبانی کند.

کلمات کلیدی:

دیستروفی عضلانی دوشن، ورزش در آب، نیتریک اکساید سنتتاز، متابولیسم عضلانی، آب درمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1270042>

